

Særnorsk spor svikter småbedrifter

Regjeringens forslag til ny regnskapslov for småbedrifter opprettholder særnorsk standard.

**Innlegg
Hans Robert
Schwencke**

Med god drahjelp fra EU-retten bidrar regjeringen i prop. 160L (Endringer i regnskapsloven mv. (forenklinger)) til å forenkle regnskapsarbeidet for små virksomheter. Eksempelvis faller kravet om årsberetning bort for små aksjeselskaper. I DN 21. juni presenteres denne og andre forenklinger på næringsminister Monica Mælands skryteliste. Med rette.

Regnskapsbransjens ønske om internasjonalisering av norsk regnskapsavleggelse ser ikke ut til å ha blitt møtt med tilsvarende entusiasme fra regjeringen. Dette til tross for at standardisering og internasjonalisering også bidrar til forenkling og rasjonalisering, både for regelutviklingen og for selskapene. Proposisjonen som kom onsdag 21. juni er første ledd i oppfølgingen av regnskapslovutvalgets innstillinger fra juni 2015 og juni 2016.

Det mest sentrale forslaget fra utvalget var utvilsomt at mellomstore aksjeselskaper som hovedregel skulle underlegges det internasjonale regnskapsregimet «IFRS for SMEs» (NOU 2015:10 Lov om regnskapsplikt). Dette regelverket er en vesentlig forenklet utgave av det omfattende regnskapsregelverket IFRS,

Regjeringen og næringsminister Monica Mæland bør lytte til Regnskapslovutvalget og Norsk Regnskapsstiftelse, slik at internasjonalisering av regnskaper for mellomstore aksjeselskaper gjennomføres, skriver artikkelforfatter. Foto: Skjalg Bøhmer Vold

som allerede gjelder for børsnoterte selskaper. I praksis vil IFRS for SMEs (små og mellomstore bedrifter) sikre mer informative og sammenlignbare regnskaper nasjonalt og internasjonalt – uten at selskapene får økte regnskapsbyrder.

Hans Robert Schwencke er professor ved Handelshøyskolen BI.

Proposisjonen unnlater å presisere det faktum at utvalgets internasjonaliseringsforslag var enstemmig og hadde solid støtte i høringsrunden, blant annet fra alle sentrale aktører i regnskaps/revisjonsbransjen.

For eksempel er regulering basert på IFRS for små og mellomstore bedrifter støttet av fire av de fem største revisjons-selskapene, Den norske Revisor-

forening og Regnskap Norge.

Denne støtten er ikke overraskende, siden regnskapsbransjen representert ved den bredt sammensatte Norsk Regnskapsstiftelse i over fire år har nedlagt gratisarbeide med utvikling av nye regnskapsregler («regnskapsstandard») basert på «IFRS for SMEs». Dersom dette arbeidet vil vise seg å være bortkastet, vil det være et stort tap for norsk regelutvikling på regnskapsområdet, og i siste instans virksomhetene selv.

Å satse på internasjonalt orientert regnskapslovgiving og ditto regnskapsstandarder er egnet til å skape en vesentlig høyere regnskapskvalitet, sammenlignet med å nøye seg med å «minimumstilpasse» en primært nasjonalt orientert lovgivning til EU-regelverket.

Den viktigste kritikk av betydning som regnskapslovut-

DN 21. juni

valgets internasjonaliseringsforslag har møtt i høringsrunden, vedrører forslaget om at regnskapsstandardene bør være «rettslig bindende». Dette rettslige perspektivet er neppe

sentralt fra et regnskapsfaglig perspektiv. Etter min mening kan forslaget gjerne legges til side, uten store negative konsekvenser – og det bør uansett ikke brukes for å tåkelegge det sentrale veivalget: Særnorsk eller en internasjonalt orientert regnskapslovgivning.

Den foreslåtte internasjonaliseringen har som nevnt solid støtte, og fortjener å bli fulgt opp.

Konsekvensen av en videreføring av en særnorsk regulering er antagelig at det må etableres en ny institusjon som skal påta seg standardsettingsarbeidet. Dette vil åpenbart skape utfordringer, finansielt og faglig. Norsk Regnskapsstiftelse har i en årrekke arbeidet gratis for sikre høy kvalitet på norske regnskaper, noe regjeringen tilsynelatende verdsetter (se prop. s. 21).

Manglende avklaring og entusiasme for internasjonaliseringsprosjektet fra Regjeringens side har nå bidratt til at stiftelsen antagelig nedlegger sitt utviklingsarbeid.

Regjeringen bør etter min mening lytte til regnskapslovutvalget og til Norsk Regnskapsstiftelse, slik at en internasjonalisering av regnskaper for mellomstore aksjeselskaper gjennomføres. Et samarbeid mellom departementet og regnskapsbransjen kan være egnet til å sikre gode løsninger på det utfordrende arbeidet med å samordne lovgivning og standardsetting på regnskapsområdet.

Regjeringens oppfølging av de viktigste forslagene regnskapslovutvalgets innstilling fra 2015 og 2016 imøteses med stor interesse.

Hans Robert Schwencke, professor ved Handelshøyskolen BI

Aktiv næringspolitikk – hva er det?

Nylig debatterte Stortinget regjeringens industrimelding. Meldingen er svært godt mottatt av industrien, og selv opposisjonen på Stortinget har gjennom behandlingen av meldingen hatt lite annet å komme med. Det ble likevel litt temperatur i stortingsdebatten, etter at Arbeiderpartiets Else-May Botten i forkant hadde uttalt til Klassekampen at «hun synes staten bør håndplukke hvilke bedrifter som skal støttes.»

Arbeiderpartiet har i hele denne perioden klaget over at regjeringen har reagert «for sent, for svakt og for lite målrettet». Mener Arbeiderpartiet og Else-May Botten at det er en mindre aktiv politikk å satse på samferdsel og infrastruktur, verdiskapende skattelettelser og næringsrettet forskning og utvikling enn det er å plukke ut enkeltbedrifter som skal få støtte? Jeg vil påstå at det er en minst like aktiv politikk. Riktignok med bruk av andre

virkemidler – virkemidler næringslivet selv foretrekker.

Mener Arbeiderpartiet at jo smalere et næringspolitisk virkemiddel er, jo mer aktiv er politikken? Det skal jeg gi Else-May Botten – å gi støtte til en håndplukket bedrift er både en aktiv og svært målrettet politikk. Man prioriterer noen få på bekostning av de mange. Spørsmålet er imidlertid om det er en god politikk? Hva med alle de som ikke får penger – som ikke er håndplukket som verdige

mottagere? Mener Arbeiderpartiet at de vil klare å gi pengene til de mest verdiskapende og beste prosjektene?

Der Else-May Botten mener å sitte med en glasskule som tydelig viser hvilke bedrifter som kan lykkes – og som bør håndplukkes til offentlig støtte, mener jeg den politikken er en oppskrift til fremtidige katastrofer. Man risikerer massive feilsatsinger og bygger prestisje rundt disse. Det er bare å minne om Dooria, dørfabrikken som ble

reddet av Arbeiderpartiet med den konsekvens at konkurrenter gikk konkurs – noe Dooria selv også til slutt gjorde.

Aktiv næringspolitikk er å ta et bevisst valg mellom ulike virkemidler.

Vi tror på andre næringspolitiske virkemidler enn Arbeiderpartiets håndplukking av vinnere.

Gunnar Gundersen, Næringspolitisk talsperson i Høyre